

ΕΤΟΣ ΙΓ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1880. ΑΡΙΘ. 133.

Συνδρ. έτησ. έν Έλλάδι Δρ. 1. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Είς ούδένα, πλην τών τακτικών ανταποκριτών, στέλλεται κή Έφημερίς τών Παιδών άνευ προπληρωμής.

Ο Ζακύνθιος ποιητής Σολωμός.

Ο Διονύσιος Σολωμός ήτο υίός του Νικολάου Σολωμού και της Άγγελικής Νίκλη· έγεννήθη δέ έν Ζακύνθω την 8 Άπριλίου 1798.

Οι πρόγονοί του φαίνονται, ότι ήσαν Κρήτες μετοκίσαντες εις Ζάκυνθον κατά τās άρχάς του 18 αιώνος· έν δέ και έστερήθη του πατρός του έννεαστής την ηλικίαν, κληρονομήσας όμως πλουσίαν περιουσίαν ήδυνήθη δι' αούτης νά ίκανοποιήση τόν προς τά γράμματα πόθον του, δεκαέτης μεταβάς εις Ιταλίαν, όπου έποούδασε την Ιταλικήν φιλολογίαν έν Πάρμα· έκ νεαρής δέ ηλικίας έδωκε δείγματα της ποιητικής αυτού φαντασίας.

Τά πρώτά ποιητικά δοκίμια του Σολωμού ήσαν εις την Ιταλικήν και Λατινικήν, αλλά τά κυρίως δοξάσαντα αυτών είναι τά εις την Ελληνικήν έργα του· έξ θλαν δέ τών ποιημάτων του ό προς την έλευθερίαν

την στρατιωτικήν μουσικήν, άκούεται δέ φαλλόμενος και έν ταις οικίαις και έν τούς θεάτροις· ώστε κατήχησεν ήδη νά θεωρηται εις τών έθνικών ύμνων, καταταχθείς μεταξυ τών ύμνων του Ρήγα και άλλων.

Ο Ζακύνθιος Ποιητής Σολωμός.

ΥΜΝΟΣ

Πρός την έλευθερίαν.

1.
«Σέ γνωρίζω από την όψη
Του σπαθίου την τρομερή
Σέ γνωρίζω από την όψη,
Που με βιά μετράς την γή.

2.
Απ' τά κόλακα 'εγαλμένη
Τών Έλλήνων τά ιερά,
Και σαν πρώτα άνθρευμένη,
Χαίρ' ή Χαίρ' Έλευθερία.

3.
'Εκει μέσα κατοικούσες,
Πικρομέν' έντροπαλή
'Ενα στόμα καρτερούσες
'Ελα πάλι, νά σού 'αή.

Ο Σολωμός απέθανεν έν τή πατρίδι του Ζακύνθω τριώμιμος και άγαπώμενος υπό πάντων την 9ην Νοεμβ. 1857 εις ηλικίαν 59 ετών.

ΰμνος θεωρείται ως τό άριστούργημά του. 'Ιδού τρεΐς στροφαι του ύμνου τούτου, όστις τονισθείς υπό του άξίου Έλληνος μουσικοδιδασκ. κ. Μάντζαρη εισήχθη και εις

— Έσχάτως ό βασιλεύς Έργο της παλαιάς Καλαβάρ, επί της άκτής της Γουίνεας εις την δυτικήν Άφρικήν, άντικατέστησε τόν ιεροκήρυκα έν τή άπουσία του εις την έκκλησίαν αγρόφας τό Εβαγγέλιον εις τούδε συνελθόντας άχροατάς!

ΟΙ ΕΝΤΑΦΙΑΣΘΕΝΤΕΣ ΖΩΝΤΕΣ.

(Ἰδί προηγουμένον φύλλον)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἡ λυπηρὰ ἀπώλεια.

«Ἀφοῦ συνῆλθον ἀπὸ τοῦ ληθάργου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ θάνατος τοῦ γέροντος μὲ εἶχε ρίψει, ἐκοιμήθην ἀπὸ μεγάλου φόβου εὐρεθεὶς μόνος μετὰ τοῦ λειψάνου τοῦ παπτοῦ μου, καὶ μὲνίς ἠδυνάμην νὰ σαλεύσω ἐκ τοῦ τόπου μου.

«Τὴν ἀκόλουθον πρωΐαν τὸ ὑπερβολικὸν ψῶχος μὲ εἰδοποίησεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀνάψω φωτίαν, ἀφοῦ δὲ ἔκαμον τοῦτο, ἐκάθισα πλησίον αὐτῆς καὶ ἐσκεπτόμην περὶ τοῦ πρακτέου μέχρι τῆς ἐσπέρας· ἡ ἐπελθοῦσα κατατῆξις ἐπηρέησε τοὺς φόβους καὶ τὴν μελαγχολίαν μου, ἐγὼ δὲ καθήσας πλησίον τῆς ἐστίας, ἔστρεψα τὰ νῦτά μου πρὸς τὸ λείψανον καὶ ἤρχισα νὰ ἐλεηνολογῶ τὴν τύχην μου.

«Αἰφνης ὅμως ἐνεθυμήθην μίαν ἀπὸ τὰς συμβαλὰς τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος, ὅτι δηλ. ἡμεῖς πρέπει νὰ ἀπαντῶμεν μὲ θάρρος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον φοβοῦμεθα περισσότερον, καὶ σηκωθῆς ἀπὸ τὴν γωνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤμην ζαρωμένος, ἐπορεύθην πρὸς τὴν κλίνην, ὅπου ἔκειτο τὸ λείψανον τοῦ ἀγαπητοῦ μου παπτοῦ. Τὸ πρόσωπον τοῦ νεκροῦ ἦτο τόσον ἠαρὸν καὶ γλυκὸ, ὥστε οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπληρώθησαν μὲ δάκρυα.

«Ὅχι, ὄχι,—εἶπον κατ' ἑμαυτὸν,—τὸ λείψανον τοῦ ἀγαπητοῦ μου παπτοῦ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ μὲ κάμνῃ νὰ φοβῶμαι.»

«Καὶ ὅμως μ' ὄλον τοῦτο ὁ φόβος δὲν μὲ ἀφῆκεν, ὅταν ἔπεσα νὰ κοιμηθῶ. Καὶ δὲν εἶναι παράξενον, ἂν εἰς τὴν ἡλικίαν μου καὶ τὴν θέσιν μου συνέβαινε τοῦτο. Πῶς ἠδυνάμην νὰ κοιμηθῶ εἰς τὸ πλάγιον ἐνὸς νεκροῦ! Ὅθεν ἔσυρα πρὸς ἐμὲ τὴν Ῥόζαν καὶ ἐπλάγισα πλησίον τῆς· ἡ δὲ θερμότης τοῦ σώματός τῆς καὶ οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας τῆς ἀνεξωπύρωσαν ὄχι ἕλγιον τὸ θάρρος μου.

«Τέλος ὁ Ὁράνιός μου Πατήρ, εἰς τὸν ὁποῖον προσηυχθῆν μὲ εὐσπλαγγνίσθη, καὶ καθυσόχασε τὰ νεῦρά μου καὶ οὕτως ἔπεσα εἰς ὕπνον βαθύν.

«Τὴν ἀκόλουθον πρωΐαν ἀπεφάσισα νὰ ἀσκηθῶ εἰς τὴν ἐδοσάθειαν ἀφοῦ δὲ ἀφρόντισα διὰ τὴν Ῥόζαν, καὶ ἔκαμα ἄλλας τινὰς ἀναγκασίας ἐργασίας. Ἐπλησίασα πρὸς τὸ λείψανον, καὶ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἐκράτησα μετὰ τῶν χειρῶν μου τὸ σεβαστὸν πρόσωπον τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος. Τοῦτο ἐξήρπασε τοὺς φόβους μου, ἀλλ' ἠδῆσε τὴν θλίψιν μου.

«Ἐοικέθην κατόπιν περὶ τῆς ταφῆς τοῦ σώματος, κατὰ τὴν παραγγελίαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἔμεινα ἀναποφά-

σιστος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, τὸ δ' ἐσπέρας ἐπλάγισα πάλιν παρὰ τὸ λείψανον, καὶ ἐκοιμήθην μέχρι τῆς πρωΐας. Τὴν πρωΐαν ἐγερθεὶς προσηυχθῆν εἰς τὸν Θεὸν διὰ θάρρος καὶ αὐτὸς ἠδῶνέησε νὰ μοὶ τὸν χάρισμ. Ἐχασα ἐντελῶς τοὺς φόβους μου, ἀλλ' ἡ λύπη καὶ θλίψις μου ὑπερηρέησαν· καθήσας δὲ πλησίον τοῦ σεβαστοῦ λειψάνου ἔκλειον ἀδιακόπως, μὴ ὑποφύρω τὴν ἰδίαν τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτοῦ.

«Τελευταῖον ὅμως ἀπεφάσισα νὰ συμμορφωθῶ μὲ τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ ἀγαπητοῦ παπτοῦ, καὶ σηκωθεὶς ἔλαβον τὴν σκαπάνην καὶ ἤρχισα νὰ σκάπτω. Ἐκαστος κτύπος ὅμως αὐτῆς ἐπροξέεινε βαρείαν ἀντήχησιν εἰς τὸ κτηροστάσιον, καὶ ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν εἰς τὴν ψυχὴν μου, ὥστε ἐχρηστάσθην νὰ δαπανήσω δόλοκληρον τὴν ἡμέραν δι' ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἠδυνάμην νὰ τελειώσω εἰς δύο ὥρας, ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος ἦτο τόσον μαλακὸν καὶ ἀμμῶδες, ὥστε εὐκόλως ἠδυνάτο τις νὰ ἀνοίξῃ ἕνα τάφον εἰς ὀλίγον καιρὸν. Ὅθεν ἀπεφάσισα ν' ἀναβάλω τὸν ἐνταφιασμὸν διὰ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν. Ἀφοῦ δὲ ἐδεύκησα καὶ ἔδωκα καὶ εἰς τὴν Ῥόζαν τὴν ἀνάλογον αὐτῆς τροφήν, ἐπλάγισα πλησίον αὐτῆς καὶ ἐκοιμήθην μέχρι τῆς ἐπομένης πρωΐας.

«Ἀμα ἐξυπνήσας, ἐπεδόθην εἰς τὰ τῆς ταφῆς, μὲ πολλὴν δὲ δυσκολίαν κατώρθωσα νὰ θέσω τὸ λείψανον τοῦ σεβαστοῦ παπτοῦ εἰς τὸν ἀνοιχθέντα τάφον. Ἄλλ' ὅταν ἦλθεν ἡ στιγμή νὰ καλύψω αὐτὸ διὰ τοῦ χώματος, τὸ θάρρος μου μὲ ἐγκατέλειψε καὶ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἰστάμην μὲ τὸ πτωάριον εἰς τὴν χεῖρα, μὴ δυνάμενος νὰ ρίψω ἐπ' αὐτοῦ τὴν πρώτην πτωαρίαν. Προσηυχθῆν διὰ ἰσχύον καὶ παρηγορίαν, καὶ τέλος ἀπέκρυφα αὐτὸ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἐξῴδευσα χαράττων διὰ τοῦ μαχαιριδίου μου τὴν ἐξῆς ἐπιτάφιον ἐπιγραφήν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸν ὁποῖον ἔθεσα ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς κεφαλῆς: «Ἐνταῦθα κεῖται ὁ νεκρὸς τοῦ Πέτρου Λοκράζ ἀποθανόντος τὴν νύκτα τῆς 8ης πρὸς τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1855 εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐγγόνου τοῦ Ἰακώβου Λοκράζ, καὶ ἐνταφιασθέντος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐν τῇ μνήματι τούτῃ.»

«Τελειώσας καὶ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἔκλεισα τὴν θύραν τοῦ τοροκομείου καὶ μετέβην εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου, ἀποφασίσας νὰ ἐπισκέπτωμαι τακτικὰ καθ' ἐκάστην τὸν τάφον τοῦ ἀγαπητοῦ παπτοῦ.

«Εὐρεθεὶς μόνος μετὰ τῆς Ῥόζας, κατελήφθην ἐκ νέου ἀπὸ μεγάλους φόβους, ἀλλὰ διὰ τῆς βοήθειας τοῦ Θεοῦ μετὰ δύο τρεῖς ἡμέρας, ἠλευθερώθην ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ ἤδη αἰσθάνομαι ἑμαυτὸν ἥσυχον, καὶ γαλήνητον, ἂν καὶ λυποῦμαι διὰ τὴν μοναξίαν μου.» (ἀκολουθεῖ)

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΤΩΝ ΚΙΡΓΓΙΖΩΝ

Ἡ χώρα τῶν Κιργγίζων κείται εἰς τὴν Ταρταρικὴν Σιβηρίαν ἐπὶ τῆς λεωφόρου, ἣτις ἄγει διὰ τῆς Χίβας ἀπὸ Ὁρμυβουργ εἰς Βοχάραν. Ἐνταῦθα εἶναι δὲ χώρα ὄρεινὴ καὶ κατάλληλος διὰ βοσκίματα· εἶθεν καὶ κατοικεῖται

κεφαλὴ ἐκάστης οἰκογενείας εἶναι ὁ Σεϊκ· ὁ δὲ Σουλτάνος εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων, ἔχων ἐξουσίαν ζωῆς καὶ θανάτου.

Οἱ Κιργγίζοι διατηροῦσι πολλὰς ἐκ τῶν προτάριων τῶν εἰδωλολατρικῶν δοξασιῶν, ἀν καὶ γενικῶς θεωροῦνται ὡς Μωαμεθανοί· ὀλίγοι δ' ἐξ αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὴν

Ὁ Σουλτάνος τῶν Κιργγίζων.

ἀπὸ λαοῦ διάγοντος ζωὴν νομαδικήν, περιφερομένου μετὰ τὰς ἀγέλας καὶ τὰ ποιμνία αὐτοῦ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, πρὸς εὔρεσιν βοσκῆς, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Πατριάρχαι Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

Ὁ λαὸς διαίρεται εἰς τρεῖς τάξεις, τὴν τῶν εὐγενῶν, τῶν ἐλευθέρων καὶ τῶν σέρφων ἢ δουλοπαροίκων. Ἡ

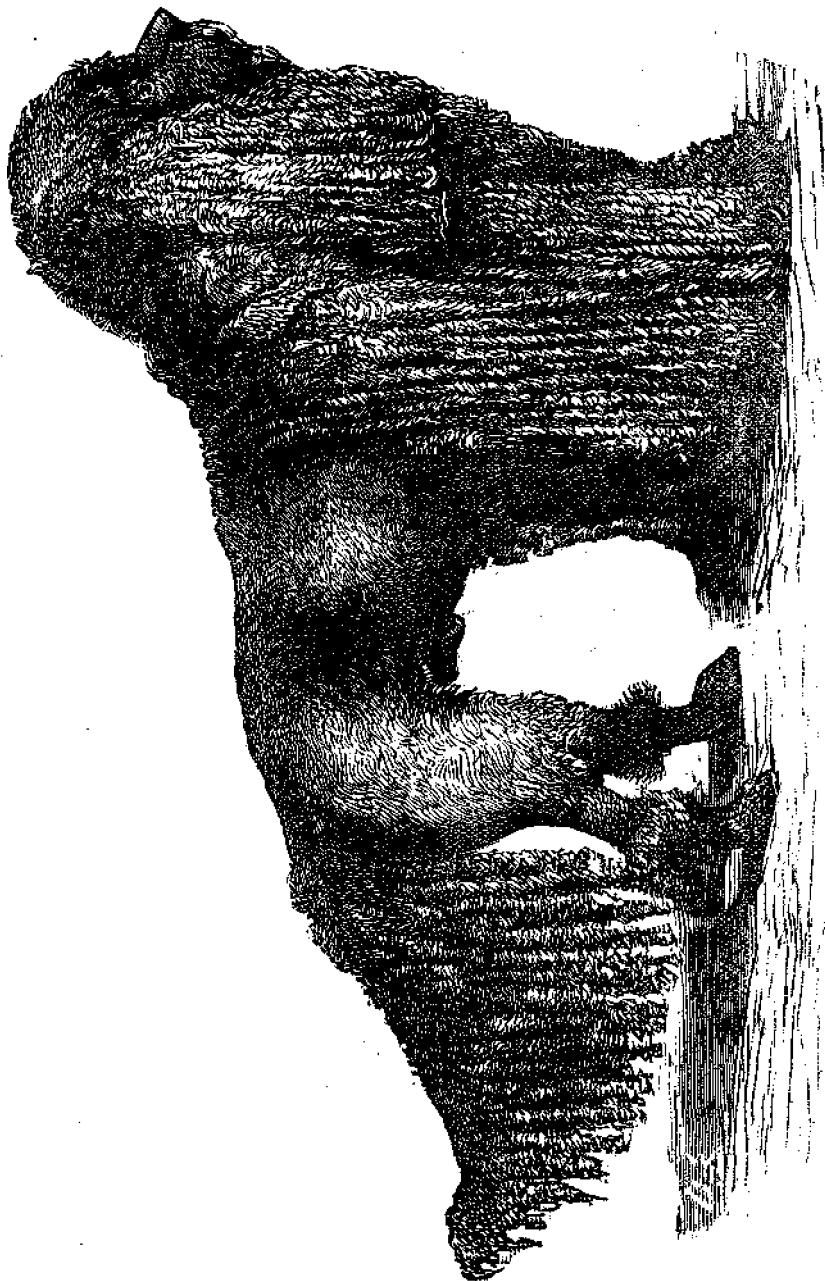
Ῥωσικὴν ἐκκλησίαν. Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστά τὸν Σουλτάνον τῶν Κιργγίζων καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου του· ἐάν δὲ κρίνωμεν ἐκ τῆς φρονηματικῆς αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ὁμοθειῶν του, ἡ φυλὴ αὕτη πρέπει νὰ ἴσται ἀρκετὰ εὐφυής.

ΝΕΡΩΝ Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ

Ἡ παραλλαγή αὐτῆ τῶν κυνῶν εἶναι ἐκ τῶν νοημο-
νεστέρων διακρίνονται δὲ κυρίως διὰ τὴν ὕψαιαν αὐτῶν
ὄσφρησιν, διὰ τῆς ὁποίας εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀνευρίσκων

τὸ ὕδωρ, καὶ ἐνίοτε, ὅταν τὰ ὕδατα ἦναι ἀβαθῆ, καὶ
νὰ ἀνασύρουν αὐτὰ ἐκ τοῦ βοθοῦ τῆς θαλάσσης.

Οἱ κύνες οὗτοι ἔχουσι τὰς τρίχας σγουρὰς καὶ μα-
κράς, ἕνεκα δὲ τοῦ κρικλατωτοῦ αὐτῶν σχήματος σχη-
ματίζονται εἰς πλεξούδας, τῶσον ὠραίας, ὡς ἐάν ἦσαν

Νέρων ὁ Γερμανικός.

εὐκόλως τὰ ἀπολεσθέντα πράγματα τοῦ κυρίου των.
ἀγαποῦν δὲ πολὺ τὸ ὕδωρ, κολυβοῦν εὐκόλως καὶ δύ-
νανται νὰ φέρουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν πράγματα βυθιζόμενα εἰς

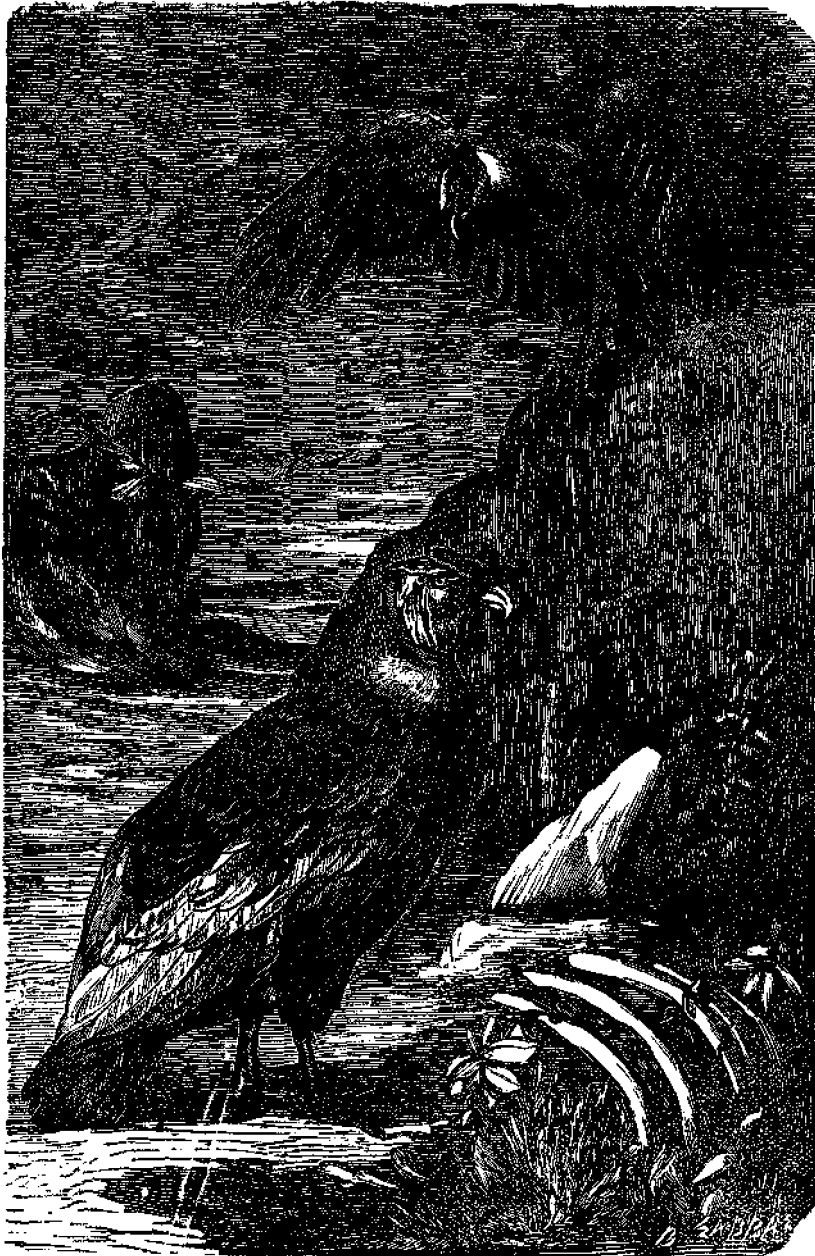
πλεγμένα δι' ἀνθρωπίνων χειρῶν. Οἱ κύνες οὗτοι εἶναι
πολὺ νοήμονες καὶ προσηλοῦνται εἰς τὸν κύριόν των μὲ
πολλὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην.

Ἡ ἱστορία τῶν πολέμων μᾶς παρέχει παραδείγματα θαυμασίας ἀφοσιώσεως τῶν κυνῶν τούτων πρὸς τοὺς κυρίους των.

Ἡ ἐν τῇ σελίδι 932 εἰκὼν παριστᾷ ἓνα τοιαῦτον

Ὁ Γρυφογύψ.

Ὁ Γρυφογύψ (*Vultur Gryphus*), κοινότερον λεγόμενος Κονδῶρ (*Condor*), γεννᾶται εἰς τὴν νότιον Ἀ-

Ὁ Γρυφογύψ.

κύνα, ὅστις ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὴν διεθνή ἐκθεσὴν γενομένην ἐν Βερολίῳ· τὰ δ' ἄραϊά του μαλλὰ δὲν εἶναι τεχνικῶς πλεγμένα ἀλλὰ φυσικά.

μερικὴν. Περὶ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ιστοροῦντό ποτε πάμπολλα ταρασίτια, ὡς παραδείγμα-τος χάριν, ὅτι σπῆναι ἔλαφον εἰς τοὺς ὄνυχάς του, ὅτι ἀρπάζει δεκαετῆ τέκνα, ὅτι αἱ πτέρυγες αὐτοῦ ἔχουν

ὀκτώ πηχῶν μήκος ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, καὶ ἄλλα παρόμοια. Ταῦτα ὅμως εἶναι ἀπλὰ ἀτοπία καὶ ὑπερβολαί, ὡς πρὸ μικροῦ ἀπεδείχθη ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις καὶ ἐρεῖνας διαφόρων ἐπιστήμων περιηγητῶν. Εἰς ἓκ τούτων, φυσικὸς περιβόητος, ὁ Οὐμβόδδος, ἐπέραςε δεκαεπτὰ μῆνας ἐπὶ τῶν Ἄνδεων, τῶν ὀρέων ὅπου γεννᾶται ὁ Γρυφογύψ, ἔβλεπε τὸ πτηνὸν καθημέραν, ἐτουφέκισε πολλὰ, καὶ ἐπληροφόρηθη, ὅτι γενικῶς τὸ κατὰ μέσον ὄρον μέγεθος αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὸ μέγεθος τῶν μεγαλειτέρων Εὐρωπαϊῶν γυψῶν.

Ὁ Γρυφογύψ πετᾷ ὑψηλότερα ὅποιοιδήποτε ἄλλου πτηνοῦ· κάποτε ἐδρίσκεται σχεδὸν τέσσαρα μίλια ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ πολοῦριθμοὶ συχνάζουσι τὴν ἄπειρον σειρὰν τῶν χιονοσκεπαστῶν Ἄνδεων. Εἶναι δὲ πλεόν αξιοσημείωτος δι' ἀγριότητα καὶ δύναμιν παρὰ διὰ μέγεθος· κοινῶς δ' αἱ πτέρυγες αὐτοῦ ἔχουν τεσσαρῶν πηχῶν μήκος ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον· ἑνὸς μόνου ἐκ τῶν ὅσους Εὐρωπαῖοι ἐμέτρησαν ὑπερέβαινε τὰς 8 πῆχεις. Τὸ ῥάμφος τοῦ πτηνοῦ τούτου εἶναι μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον, ὀμαλὸν μὲν ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ἀλλὰ πολὺ ἀγκιστρωτὸν εἰς τὴν ῥοτὴν· οἱ ὄνυχες αὐτοῦ, προσέτι, εἶναι μέγιστοι καὶ δυνατώτατοι· διαφόρως δὲ ἀπ' ἄλλους γύψας τρώγει ζῶντα θηρία, ὡς καὶ θνησιμαῖα, μολοντα προτιμᾷ τὰ δεύτερα. Ἰδέαν τινα τῆς ἰσχύος τῶν πτηνῶν τούτων ἐμποροῦμεν νὰ λάβωμεν ἐκ τῆς ἀκολούθου περιγραφῆς τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὅποιον προσβάλλουν τὸ θῆρεμά των.—Δύο Γρυφογύψες πίπτουσι κατεπάνω εἰς μίαν δορυκίδα τῶν Ἄνδεων, ἀκόμη δὲ καὶ κατεπάνω εἰς θάμναλιν· τὴν διώκουσι πολλὴν ὄραν, πληγνόντες αὐτὴν μὲ τὸ ῥάμφος καὶ τοὺς ὄνυχας, ἕωσθ' ὁ ζῶον, ἄπνου καὶ καταπονημένον, ἐκβάλλει τὴν γλώσσαν αὐτοῦ, βουγγρίζου· ὁ Γρυφογύψ τότε ἀρπάζει τὴν γλώσσαν, τὴν ὅποιαν ἐπ' ἀληθείας ὑπεραγαπᾷ· ἀφαιρεῖ δὲ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ταλαιπώρου ζώου, τὸ ὅποιον πίπτει κατὰ γῆς, καὶ βραδέως ἐκπνέει. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Κοϊτίου, προσευνεῖται ἀπὸ τὸ φοβερὸν τοῦτο πτηνὸν μεγίστη βλάβη εἰς τὰ βοσκήματα, ἐξαιρέτως εἰς τὰ πρόβατα καὶ βόδια. Καὶ εἰς τὰς χορταρώδεις δὲ πεδιάδας τῆς Ἀντισάνας, περὶ τὰς δώδεκα χιλιάδας ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἐδρίσκονται ἀδιακόπως ταῦροι, πληγόμενοι ἐπὶ τῶν νώτων ἀπὸ Γρυφογύψας. Παιδιά ὅμως δὲν ἀρπάζει ποτὲ τὸ πτηνὸν τοῦτο, ἂν καὶ τοῦ παρουσιάζονται συχνότατα ἐνκαιρίαι.

Λέγεται, ὅτι ὁ Γρυφογύψ δὲν κτίζει φωλεὰν, ἀλλ' ὅτι καταθέτει ἐπὶ τῶν γυμνῶν βράχων τὰ αὔγα του. Ἄφου δ' ἐκκολαφθῶσι, τὸ θηλυκὸν μένει μετὰ τῶν νεοσσῶν ἐν ἔτος ὀλόκληρον, διὰ νὰ τοὺς προμηθεύῃ τροφήν, καὶ νὰ τοὺς διδάσκῃ πῶς νὰ τὴν προμηθεύωνται οἱ ἴδιοι.

Ἡ ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΟΣ

Ἡ Στρουθοκάμηλος ἀνομάσθη οὕτω, διότι εἶναι τὸ μέγιστον τῶν γνωστῶν πτηνῶν, ἔχουσα τράχηλον καὶ πόδας ὑψηλοὺς ὡς τῆς καμήλου, καὶ ὕψος 7—8 ποδ. Ἡ κεφαλὴ τῆς εἶναι μικρὰ, φαλακρὰ καὶ τυλωδῆς πρὸς τὴν κορυφὴν, τὸ δὲ ῥάμφος εὐθὺ, βραχὺ καὶ πεπιεσμένον. Οἱ ὀφθαλμοὶ μεγάλοι καὶ ζωηροί, ὁ τράχηλος λεπτὸς ἀναλόγως τοῦ σώματος, καὶ τριῶν περίπου ποδῶν τὸ μῆκος, αἱ πτερυγες μακραι καὶ δυσανάλογοι πρὸς τὸ λοιπὸν σῶμα, ἡ οὐρὰ βραχεῖα, αἱ κνήμαι ἐσκαπασμένοι με δέρμα παχὺ καὶ λεπιδωτὸν καὶ ὀδόντες εὐρωστοὶ καὶ δέχειλοι.

Ὅλον τὸ σῶμα πλὴν τῶν μηρῶν καὶ τοῦ ὀποκάτω τῶν πτερόγων καλύπτεται μὲ τρίχας, αἱ ὅποιαι ὁμοιάζουσι μᾶλλον μὲ τὰς τρίχας τῶν μαστοφόρων ζώων. Οἱ ἄρρενες ἔχουσιν τὰ πτερὰ μαῦρα μεμιγμένα μὲ τινα λευκόφαια, τὰ μεγάλα ὅμως πτερὰ τῶν πτερόγων καὶ τῆς οὐρᾶς εἶναι μαῦρα· αἱ θήλειαι τὰ ἔχουν ψαρὰ εἴτε φαίχρσα καὶ μαῦρα κατὰ τὴν οὐρὰν.

Τὸ εἰδικὸν χαρακτηριστικὸν τῆς στρουθοκάμηλου εἶναι ἡ ταχύτης τῆς, διότι ἂν καὶ δὲν πέταται, τρέχει ὅμως ταχύτερον παντὸς ἄλλου ζώου, διὰ τῆς βοήθειας τῶν πτερόγων τῆς, τὰς ὅποιαι ἀνοίγει. Ἡ στρουθοκάμηλος ἐξημεροῦται ἐνκόλως καὶ εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ Ἀφρικτὴν, ὅπου εἶναι ἐγγχώριος, μεταχειρίζονται αὐτὴν οἱ κάτοικοι πρὸς ἱππασίαν καὶ κυνήγιον ἄλλων ἀγρίων Στρουθοκάμηλων, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα.

Ἡ Στρουθοκάμηλος ἔχει τὴν μὲν ἀκοὴν καὶ ὄρασιν δευτέρας, διότι αὐταὶ μάλιστα τῆς εἶναι ἀναγκαῖαι, τὴν δὲ γεῦσιν καὶ ὄσφρησιν ἀμβλυτάτας, ὅθεν καὶ κατατρώγει ἀδιακρίτως πᾶν τὸ προστυχόν, χόρτα, οὐσίας ζωϊκὰς, λιθάρια, σίδηρον, χαλκὸν καὶ μίλυδον. Οἱ Ἀραβες δυσχερίζονται, ὅτι ποτὲ δὲν πίνει ὕδωρ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀληθεύει.

Ἡ φωνὴ τῆς σπανίως ἀκούεται, λέγεται δὲ, ὅτι ὁμοιάζει πρὸς βρυχηθμὸν λέοντος, ἢ γογγυσμὸν, ἢ τοῦ ἄρρενος εἶναι βροντωδεστέρα. Ἡ Στρουθοκάμηλος εἶναι νοήμων, χειροθήης, φίλερος, οὐδέποτε προσβάλλουσα τινα, ἀλλὰ προτιμῶσα νὰ ὑπερασπισθῇ ἑαυτὴν διὰ τῆς φυγῆς.

Τὰ ὄρα τῆς εἶναι ὑπερμεγέθη· ἐπιβάλλει δ' αὐτὰ εἰς μὲν τὰ θερμὰ κλίματα κρύπτουσα αὐτὰ ἐντὸς τῆς ἄμμου, εἰς δὲ τὰ ψυχρὰ καθυμένη ἐπ' αὐτὰ, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα πτηνὰ, καὶ ὑπερασπιζομένη αὐτὰ μὲ πολλὴν γενναϊότητα.

Τὸ κρέας τῆς εἶναι τραχὺ, οἱ Ῥωμαῖοι ὅμως ὑπερηγάπων αὐτὸ, καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ὀλόκληροὶ λαοὶ εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐτρέφοντο ἐξ αὐτοῦ, ὅθεν

καί ἐκαλοῦντο *Στρουθοφάγοι*. Σήμερον οἱ Ἄραβες μεταχειρίζονται μόνον τὸ λίπος τῆς, ἀλειφόμενοι μὲ αὐτὸ εἰς τινὰς νόσους.

Τὸ κυνήγιον τῶν Στρουθοκαμήλων γίνεται δι' ἰππέων περιφερομένων ἐπὶ πολλὰς ὥρας περὶ αὐτάς, ἕως οὗ κατορθώσουν νὰ ἀποκόψουν τὸν δρόμον τῶν· τὰ πτερά των εἶναι ἐν χρήσει εἰς κοσμήματα πλῶν κλπ.

Τίς εἶναι ὁ κάλλιστος ;

Ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, καὶ ἐκκλίνων ἀπὸ τοῦ κακοῦ. (Παροιμ. γ'. 7)

Τίς εἶναι ὁ ἰσχυρότατος ;

Ὁ κυβερνῶν ἑαυτὸν. (Παροιμ. ις'. 32)

Τίς ὁ σοφώτατος ;

Ὁ φοβούμενος τὸν Θεόν. (Ἐκκλησιαστής ιβ'. 16)

Ἡ Στρουθοκάμηλος.

ΑΠΑΔΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Τίς εἶναι ὁ μέγιστος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ;

Ὁ ταπεινόςτατος. (Ματθ. κβ'. 11, 12.)

Τίς εἶναι ὁ πλουσιώτατος ;

Ὁ ἀρκούμενος εἰς ὅσα ἔχει. (Φιλιπ. δ' 11, 12.)

Τίς ὁ φρονιμώτατος ;

Ὁ ὀπακοῦν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ βάλλων αὐτοὺς εἰς πράξιν (Ματθ. ζ'. 24, 25)

Τίς ὁ ἐλευθερώτατος ;

Ὁ περιπατῶν ἐν ἀληθείᾳ.

Τίς ὁ ἀνδρείωτατος ;

Ὁ μὴ φοβούμενος οὔτε τὸν θάνατον οὔτε τὸν κόσμον. (Ψαλ. κγ', 4. — Λουκ. ιβ'. 45)

Τίς ὁ κερδίζων τὸ πλεῖστον;

Ὁ εὐσεβέστατος. (Ι. Τόμ. σ'. 6, 7)

Τίς ὁ ζημιούμενος τὸ πλεῖστον;

Ὁ χάνων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. (Ματθ. ις'. 26)

Τίς ὁ ἐλάχιστα φροντίζων;

Ὁ ἐμπιστευόμενος εἰς τὸν Κύριον. (Φιλιπ. δ'. 6, 7)

Τίς ὁ τὰ μάλιστα εὐχαρισ;

Ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν. (Ρωμ. ή, 28.)

Τίς ὁ εὐτυχέστατος;

Ὁ ἐλπίζων ἐπὶ Κύριον. (Ψαλμ. λδ', 9.)

Τίς ὁ χρησιμώτατος;

Ὁ φαινόμενος συχνάκις μικρότατος καὶ ἀδυνατώτατος (Α' Κορ. ιδ', 22.)

Τίς ὁ ἐνοῶν κάλλιστα τὸ τέλος τῆς ζωῆς;

Ὁ ζῶν διὰ τὸν Κύριον. (Α' Κορ. ι. 31.)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Τῆ 14 Αὐγούστου ἀπετελέσθη ὁ περιώνυμος ἐν Κολωνίᾳ ἀκαθεδρικός ναός, τὸ ἀπαράμιλλον τοῦτο ἀριστούργημα γοθτικῆς τέχνης. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ ἐγένοντο τῆ 14 Αὐγούστου 1248, ὥστε ἐχρειάσθη νὰ παρέλθωσι 632 ἔτη ἕως οὗ τελειωθῆ ἡ οἰκοδομὴ! Γενεαὶ ἐπὶ γενεῶν ἐργάσθησαν πρὸς ἀποτελέσειν τοῦ ἀρχαιοπρεποῦς τούτου κυρίου, ὅπου ἴσταιται ἤδη ὡς ἀφύχως μάρτυς τῶν ἀπὸ τοῦ μεσαιῶνος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἱστορικῶν ἀλλοιώσεων τῆς Γερμανίας.

— Τὸ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσόδημα 88 ἐκ τῶν κυριωτέρων θρησκευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἐταιριῶν ἐν Λονδίῳ ἦτο 1,729,410 λιρών!

— Ἡ Κινεζικὴ κυβέρνησις ἀνηγγέρευσε Μανδάρτιον, τὸν αἰδέσιμον δόκτορα Ἰούγγ, ἱεραπόστολον, μεθυστήν ἐν Σαγγάη. Οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος ξένος, ὅστις τῆμαται διὰ τοῦ τίτλου τούτου.

— Ἡ Ῥώμη, ὅτε ἦτο ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Παπῶν, δὲν εἶχε δημόσια σχολεῖα μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἐν αὐτῇ διαπαύονται ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομμύριον φράγκων πρὸς συντήρησιν τῶν ἱδρυθέντων δημοσ. σχολείων.

— Τὸ ἄμπελ πρῶτον θεωρεῖ, ὁ νοῦς δευτέρον κρίνει,

Ἡ γλώσσα τρίτον ὁμιλεῖ ὅσα ὁ νοῦς προτείνει.

— Ἡ χάρις ἀπὸ μισητῆν χαριζομένη χεῖρα Δυσφορωτάτης ὕβρεως λαμβάνει χαρακτῆρα.

— Τὸ παρελθὸν ἡπάτησε, τὸ ἐνεστὼς πειράζει, Τὸ μέλλοντος τὸ ἀθλον δλους κατατρομάζει.

— Ἡ θέλησις ἡ ἐθνικὴ, νόμῳ ἐκφραζομένη, Ἐπέχει τύπον τῆς ἐνὸς θελήσεως ἐν γένει.

Ἐσσαρα βοηθήματα πρὸς ἀπύκτησιν εἰρήνης.

1. Προσπάθει πάντοτε νὰ πράττης τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μάλλον ἢ τὸ ἴδιόν σου.

2. Προτίμα πάντοτε νὰ ὀλιγοστεύης μάλλον τὰς χρεῖας σου, παρὰ ν' αὐξάνης ὅσα ἔχεις.

3. Ἐπιλεγε πάντοτε τὸν κατώτερον τόπον καὶ ἔσω ταπεινὸς πρὸς πάντας.

4. Εὐχου πάντοτε νὰ γίνεται ὡς πρὸς σὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Αἰνέγματα.

Μὴ θέλῃς τάχα νὰ σοὶ εἰπῶ, ὦ φίλε μου τίς εἶμαι;
Ἰδοὺ κ' ἐν τῇ γραμματικῇ, καὶ ἐνώπιόν σου καίμαι.

Εἶμαι σχῆμα καὶ σημεῖον,
Εἶμαι ἀκλίτον στοιχείον·

Εἶμαι στέμμα τοῦ ἀέρος
Καὶ τῆς αἶρας κεφαλῇ,

Ἐτε δὲ καὶ τοῦ αἵθέρος,
Θὰ μὲ εἴρωσι πολλοί;

Δ. Ι. Ζ.

Στὸ σῶμα εἶμαι κεφαλῇ
Καὶ εἰς τοὺς πόδας τέλος,

Ἡ ἔχθονα, ὅταν λαλῇ
Ἡμένα ἔχει μέλος.

Στὰ σὺννεφα θὰ μὲ εὐρῆξ'
Σάρωσον νὰ μὲ ἴδῃς.

Ἄλλὰ σὲ βλέπω ἀπορεῖς,
Νὰ σοὶ τὸ πῶ, τί διδεις;

Ἐνα ποτῆρι δὸς κρασί,
Καὶ σοὶ τὸ λέγω. Εἶσαι Σὺ.

Θ. Γ. Σ.

Ἀόσις τοῦ Ἀου αἰνίγματος τοῦ μηνὸς Ἰουλίου.

Ἐλαΐα.

Τὸ ἔλυσαν οἱ ἐξῆς: Ἰόρα Φλόρα Σπύρα. Ναυπλίου Ἀθανάσιος Σωτηριάδης. Αἰγίου Γ. Παμπούκης. Ληξουρίου Αἰκατερίνη Βουτσινᾶ. Λεωνιδίου Κ. Θ. Καλλιγᾶς. Λεβαδαίας, Ι. Ν. Εὐρεπταίος. Ἀθηνῶν Χρ. Ἡρ. Μητσόπουλος.

Ἀόσις τοῦ Βου αἰνίγματος.

Ἀ. λ. ἔ. κ. τ. ω. ρ.—Ἐ. κ. τ. ω. ρ.

Τὸ ἔλυσαν Ἀθηνῶν Χρ. Ἡρ. Μητσόπουλος, Ἀλεξάνδρος Α. Δουρούτης. Ληξουρίου Αἰκατερίνη Βουτσινᾶ. Αἰγίου Γ. Παμπούκης.

Ἀόσις τοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ φύλλῳ γρίφου.

Μετάνοια—ἀνοια.

Ἀθηνῶν Χρ. Ἡρ. Μητσόπουλος, Ἀλέξ. Α. Δουρούτης. Ληξουρίου Αἰκατερίνη Βουτσινᾶ. Ναυπλίου Ἀθανάσιος Σωτηριάδης. Σμόρνης Δημ. Στάης. Μονεμβασίας, Π. Γ. Καπιτσίνης.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖον ἦτο τὸ τελευταῖον φαγητὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς τῆς;

2. Ποῖα πράγματα ἦσαν εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων;

3. Ποῖος πρῶτος ἔκαμε χρυσὴν δάμαλιν πρὸς προσκόνησιν;

Ἐἰδοποιήσεις.

Τὴν πρῆτῃν Σεπτεμβρίου τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀστέρος τῆς Ανατολῆς καὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων θὰ μεταφερθῆ εἰς τὸ νέον κατάστημα τῶν Ἀγίων Γραφῶν ἐν Ὁδίῳ Αἰάλου ἀριθ. 39, πλησίον τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.